

DOBRA RADA

PISMO PARAFIALNE LIPIEC 7/2011 (21)

20 LAT MINĘŁO...

Jubileusz eregacji parafii p.w. Św. Jana Chrzciciela w Zgierzu

W dniu 26 czerwca 2011 roku, Parafia Św. Jana Chrzciciela w Zgierzu, obchodziła jubileusz 20-lecia swego istnienia. W tym szczególnym dniu, wspólnota parafialna, gościła w swych progach Księdza Arcybiskupa Władysława Ziółka, Metropolity Łódzkiego. W tej ważnej uroczystości, uczestniczyło wielu zaproszonych gości m.in.: przedstawiciele władz miasta, powiatu, dyrektorzy szkół, kapłani z pozostałych zgierskich parafii, a także liczna grupa wiernych.

Wśród przybyłych gości był również Dziekan Dekanatu Zgierskiego, a nasz proboszcz Ks. kan. dr Andrzej Blewiński, któremu towarzyszyła Asysta oraz parafianie. Wszystkich przybyłych na uroczystość przywitał proboszcz, budowniczy parafii, ks. Kan. Zdzisław Sudra. W słowach, skierowanych do zebranych, przybliżył historię parafii. Podkreślił podejmowane inicjatywy duszpasterskie, a także wspomniął o podjętych „duchowych i materialnych inwestycjach” w Kościele. Budowę parafialnego kościoła Św. Jana Chrzciciela rozpoczęto w 1991 roku, a powołał do istnienia Ks. Arcybiskup Władysław Ziółek. Fundatorem budowy kościoła (do stanu surowego) był Jerzy Godlewski. Również jego imieniem nazwano

plac znajdujący się przy kościele. W dniu 10 października 1996 roku abpa Władysław Ziółek dokonał poświęcenia kościoła, a konsekracja miała miejsce 24 czerwca 2001 roku. Budowę kościoła zakończono w 2005 roku. W głównym ołtarzu świątyni znajduje się płaskorzeźba przedstawiająca postać Św. Jana Chrzciciela. Odnajdujemy tu również drewniane płaskorzeźby nawiązujące do wydarzeń biblijnych - cudu w Kanie Galilejskiej oraz uzdrowienia chorych.

Uroczystej Eucharystii przewodniczył Ks. Arcybiskup, Metropolita Łódzki, który w homilii do wiernych dziękował za podjęty duchowy i materialny trud budowy świątyni.

Czcigodny gość wyraził swoją życzliwość i wsparcie dla ks. Proboszcza, w podejmowanych przez niego nowych inicjatywach i działaniach duszpasterskich. W słowach skierowanych do wiernych Ks. Arcybiskup zwrócił szczególną uwagę na osobę Jana Chrzciciela, który wskazuje potrzebę nawrócenia (w jęz. gr. „metanowa”) i odnowy duchowej człowieka. Tym samym podkreślił, aby większą uwagę przywiązywać do duchowego rozwoju i troszczyć się o niego. W trakcie homilii, Jego Ekscelencja, nawiązywał do słów Jana Pawła II: „Otwórzcie drzwi Chrystusowi”. Zachęcał, abyśmy otworzyli serce dla Chrystusa i nie bali się

iść wspólnie z Jezusem przez życie. Nasza przyjaźń z Bogiem winna owocować spełnianiem tego, czego On od nas oczekuje. Po homilii, Metropolita Łódzki, dokonał poświęcenia wnętrza świątyni. Na zakończenie Eucharystii Pasterz Kościoła Łódzkiego udzielił wszystkim wiernym pasterskiego błogosławieństwa.

Głos zabrali również parafianie, którzy w słowach skierowanych do Ks. Arcybiskupa, wyrazili swoją radość i wdzięczność za świadectwo modlitwy oraz pasterskie umocnienie. Wyrazy wdzięczności parafianie skierowali również do swojego pasterza Ks. kan. proboszcza Zdzisława Sudry, za trud i zaangażowanie na rzecz Kościoła, który jest coraz piękniejszy i bliższy sercu każdemu parafianinowi św. Jana Chrzyciela, a także za umacnianie duchowe tej wspólnoty. Jako ostatni, wyraził swoją wdzięczność i radość Ksiądz proboszcz, za tak liczne przybycie gości i wiernych na uroczystości jubileuszowe. Po Mszy Świętej wszyscy zebrani w świątyni udali się na plac znajdujący się obok kościoła, którego poświęcenia dokonał Arcybiskup. Plac został nazwany imieniem fundatora kościoła Jerzego Godlewskiego.

Marianna Strugińska-Felczyńska, Agnieszka Gajek

BRACTWO PIELGRZYMKOWE IM. KSIĘDZA SZCZEPANA REMBOWSKIEGO W ZGIERZU

Pielgrzymowanie jest szczególną formą obcowania z Panem Bogiem, poszukiwaniem źródeł wiary oraz sensu ludzkiej egzystencji. Pielgrzymki mają swoje biblijne korzenie. Prawozorem dzisiejszych pątników jest patriarcha Abraham. Wezwany przez Boga,

wyruszył wraz ze swym rodem do wskazanego mu kraju Kanaan. Podczas podróży miały miejsce istotne religijne wydarzenia, a pielgrzymującą społeczność dokonywała duchowej przemiany i zacieśniała więź z Bogiem. Od początku istnienia chrześcijaństwa rodziła i utrwałała się pątnicza tradycja. Już św. Paweł Apostoł śpieszył z pielgrzymką do Jerozolimy na Święto Pięćdziesiątnicy. Celem

pielgrzymowania stały się miejsca związane z kultem męczenników, Ziemia Święta oraz miejsca związane z kultem Męki Pańskiej i wizerunkami Chrystusa. Współcześnie wykształciło się szereg rodzajów pielgrzymek. Na szczególną uwagę zasługuje fakt wyjścia na stałe Papieża z Watykańskiego zamknięcia. By iść ewangelizować, głosić słowo, pełnić misję i posługę prorocką właśnie poprzez pielgrzymowanie. Dzięki licznym pielgrzymkom Jan Paweł II zyskał miano pielgrzyma świata.

Motywy oraz cele pielgrzymki są wielorakie i zwykle spletają się ze sobą. Pielgrzymi ufają, iż te tradycyjne intencje pomnażane są przez sam fakt trudów drogi oraz szczególne działanie Bożej łaski w pielgrzymkowym sanktuarium. W syntetyczny sposób charakteryzuje cele pielgrzymki papieska bulla „Incarnationis misterium” wydana z okazji Wielkiego Jubileuszu 2000: „Pielgrzymka jest praktyką czynnej ascezy i pokuty za ludzkie słabości, wyraża nieustanną czujność człowieka wobec własnej ułomności i przygotowuje go wewnątrz do przemiany serca. Przez czuwanie, post i modlitwę pielgrzym postępują na przód drogą chrześcijańskiej doskonałości, starając się dojść z pomocą łaski Bożej do „człowieka doskonałego, do miary wielkiej według pełni Chrystusa”(Ef 4,13)”.

Pielgrzymka Zgierska.

Tradycyjnie 20 sierpnia br. z naszego kościoła wyruszy po raz 18 Piesza Pielgrzymka na Jasną Górę. Historia tej pielgrzymki związana jest organicznie z Parafią Matki Boskiej Dobrej Rady, a data 20 sierpnia jest kolejną rocznicę ślubowania Ks. Rembowskiego, w czasie bitwy pod Falaise w 1944r, że wybuduje kościół jako wotum wdzięczności za uratowanie życia. Pierwsze parafialne piesze pielgrzymki do Częstochowy organizował i prowadził w latach 1948r. – 1952r. sam założyciel naszej parafii ks. Szczepan Rembowski. Pielgrzymki te wyruszały ze Zgierza, a dalej na trasie łączyły się z Pieszą Pielgrzymką Łódzką. Po wymuszonym przez reżim komunistyczny odejściu z parafii Ks. Rembowski

w 1952r. nastąpiła przerwa

w pielgrzymowaniu pieszych. Odbywały się jedynie pielgrzymki autokarowe organizowane przez pana Antoniego Niemskiego pod szyldem wycieczek krajoznawczych. Dopiero rok 1982r. (stan wojenny) w ramach Pieszej Pielgrzymki Łódzkiej zaczęła uczestniczyć pewna liczba pątników ze Zgierza. Z czasem utworzyli oni odrębną Grupę Zgiersko – Kutnowską. Jej kierownikami byli księża z parafii Matki Boskiej Dobrej Rady: ks. Stanisław Kaniewski, ks. Krzysztof Kowalski oraz ks. Zdzisław Sudra, a nasza parafia stała się macierzystą parafią tej Grupy.

W roku 1992r. wśród pątników Grupy Zgiersko – Kutnowskiej zawiązało się Bractwo Pielgrzymkowe. Celem Bractwa jest rozwój ruchu pielgrzymkowego przez działania integrujące i organizacje we współpracy z księdzem kierownikiem. Wprowadza comiesięczne Msze św. pielgrzymkowe i zebrania Bractwa oraz skupienia modlitewne. Obecnie Bractwo Pielgrzymkowe liczy ponad 80 członków. Pierwszym przewodniczącym Bractwa był brat Bohdan Czarniecki (1992-2005), drugim brat Krzysztof Mróz, a obecnie od 2007r. przewodniczącą jest siostra Elżbieta Adamczyk.

Bractwo prowadzi swoją kronikę, ewidencję członków, stronę internetową oraz gąblotę kościelną. Zasłużonym pielgrzymom z co najmniej 20-letnim stażem Bractwo nadaje tytuł Arcypątnika. Dotychczas wydano 36 dyplomów z tym tytułem.

Z inicjatywy Bractwa, dzięki staraniom ks. Zdzisława Sudry powstała samodzielna Piesza Pielgrzymka Zgierska, zapoczątkowana w 1994r. i kontynuowana corocznie. Jej kierownikami byli: ks. Zdzisław Sudra, ks. Krzysztof Florczak, ks. Robert Kuźmin, ks. Jarosław Fijałkowski, ks. Paweł Jeleń.

Pierwsza Pielgrzymka Zgierska liczyła 368 osób, największa VII w roku jubileuszowym 2000 liczyła 520 osób.

Z inicjatywy Bractwa w latach, 1992 – 2009 odbywały się corocznie piesze pielgrzymki do klasztoru oo. Franciszkanów w Łągielnikach. Staraniem Bractwa w latach 1994-1998 organizowane były pielgrzymki kolarskie ze Zgierza do Częstochowy. Również staraniem Bractwa wprowadzone zostało od 2002 roku Duchowe Uczestnictwo w Pieszej Pielgrzymce Zgierskiej dla osób, które pragną doświadczać uświęcającego działania pieszej pielgrzymki, a nie mogą w niej uczestniczyć bezpośrednio. Bierzymy czynny udział w przygotowaniu Drogi Krzyżowej w Wielki Piątek oraz organizujemy pielgrzymki autokarowe. W roku 2005 dla uczczenia 100 rocznicy urodzin ks. Szczepana Rembowskiiego, Bractwo Pielgrzymkowe przyjęło Jego imię. W imieniu ks. proboszcza Andrzeja Blewińskiego, kierownika pielgrzymki ks. Marcina Majdy oraz wszystkich księży z naszej parafii serdecznie zapraszamy do wzięcia udziału w Pieszej Pielgrzymce Zgierskiej na Jasną Górę od 20.08 do 27.08.2011r. Powrót 27.08 o godz. 14⁰⁰ do kościoła św. Jana Chrzciciela, skąd wyruszymy ulicami miasta do Parafii Matki Boskiej Dobrej Rady, gdzie odbędzie się uroczysta Msza św. na zakończenie pielgrzymki. Tegoroczna pielgrzymka będzie dziękczynieniem za beatyfikację Jana Pawła II. On będzie też patronem pielgrzymki, a jej hasłem słowa Papieża „Totus Tuus”.

Przewodnicząca Bractwa Pielgrzymkowego - Elżbieta Adamczyk.

Czy mogłaby Pani przybliżyć swoją osobę czytelnikom?

Całe moje życie jest związane z Parafią Matki Bożej Dobrej Rady, tutaj byłam ochrzczona, wzięłam ślub dlatego wszystkie podejmowane przeze mnie działania są związane z tą parafią. Całe swoje życie pracowałam i pracuję w służbie zdrowia. Moją pasją są robótki ręczne oraz gra w brydża. Czasem jeśli jest to

możliwe wyjeżdżam na różnego rodzaju turnieje brydżowe organizowane w Polsce.

Jaki jest według Pani cel pielgrzymowania?

Piesza pielgrzymka jest czytelnym znakiem wędrującego Kościoła, czyli wspólnoty, która w drodze uświęca się poprzez Prawdę i Miłość. Cele pielgrzymowania są różne. Czasem jest to pragnienie dziękczynienia za otrzymane łaski, uwielbienia, jak również zanoszone prośby bądź przebłagania. W swoim życiu mam za co dziękować Bogu. Mam wspianą rodzinę, trzech ukochanych wnuków i wnuczkę. W latach poprzednich, kiedy jeszcze było to możliwe pielgrzymowałam z całą rodziną. Obecnie na szlak pielgrzymkowy udaje się tylko z mężem.

Na czym polega rola przewodniczącej w Bractwie Pielgrzymkowym w przygotowaniach do pielgrzymki?

Do kierowania pielgrzymkowym ruchem potrzebne są dobrane zespoły osób duchownych i świeckich. Do zespołu duchownego należy zachęta do intensywnego życia sakramentalnego, które stanowi serce chrześcijaństwa, integracja grupy aby stała się wspólnota pielgrzymującego Kościoła. Zapewnienie dobrej organizacji pozytywnie wpływa na odbiór duchowy treści pielgrzymki. Składa się na to zapoznanie z programem pielgrzymki, tworzenie regulaminu, przygotowanie koniecznego wyposażenia m.in. książeczki pielgrzyma i pielgrzymki duchowego, leki, noclegi, kuchnie polową, karetkę pogotowia, dekoracje opisowe, informacje promujące pielgrzymkę. W okresie przygotowania duchowego są organizowane comiesięczne Msze Święte oraz spotkania organizacyjne którym przewodniczą duszpasterze grupy. Bezpośrednio przed wyruszeniem w drogę odbywa się Msza Święta ze specjalnym błogosławieństwem dla pielgrzymów, udzielanego przez biskupa lub księdza proboszcza. Przygotowywania do pielgrzymki wymagają zaangażowania w wiele spraw, dlatego wszystkich chętnych parafian zapraszamy do współpracy w przygotowywaniu pielgrzymki.

Zapraszam w imieniu Bractwa Pielgrzymkowego do udziału w tegorocznej pielgrzymce. Pielgrzymi to ludzie otwarci na Boga. Idąc, choć męczą się uwielbiają Boga. Pielgrzymując zrozumiałam, że dla Boga można tańczyć, śpiewać i klaskać w dłonie. Ta spontaniczna radość – przyciąga przede wszystkim młodych. Z doświadczenia wiem że poprzez pielgrzymkę można uwierzyć w swoje możliwości. **Nasze spotkania odbywają się, w każdą pierwszą niedzielę miesiąca. Zaczynają się Eucharystią o godz. 18.00, a po spotkanie w Domu Parafialnym.**

Materiał przesłała Elżbieta Adamczyk i Bohdan Czarnecki.

Opracowanie: Marianna Strugińska– Felczyńska, Agnieszka Gajek.

KIM ON JEST?- PRZEMIENIENIE PAŃSKIE

„ Jezus wziął ze sobą Piotra, Jana i Jakuba i wszedł na górę ... Gdy się modlił, wygląd Jego twarzy odmienił się, a Jego odzienie stało się lśniaco białe ... Z obłoku odezwał się głos: To jest Syn mój umiłowany, Jego słuchajcie.” (Ł k 9,28)

Objawienie Pańskie jest świętem chrześcijańskim opisanym w Biblii, jako objawienie skierowane do trzech wybranych uczniów Jezusa: Piotra, Jakuba i Jana. Jezus zabrał ich na górę Tabor, gdzie ukazał im się w chwale. Widzieli Go rozmawiającego z Mojżeszem i Eliaszem. Wydarzenie to było tak ważne, że wszyscy synoptycy: św. Mateusz (M t 17, 1-9), św.

Marek (M k 9,28 -36) i św. Łukasz (Ł k 9,28 -36) zamieścili jego szczegółowy opis na kartach Pisma Świętego. Święto to na Wschodzie znane już było w VI wieku. W Kościele Zachodu wprowadził je Papież Kalikst III, jako podziękowanie Bogu za odniesione zwycięstwo nad Belgradem w dniu 6 sierpnia 1456 r. w Kościele katolickim obchodzone jest 6 sierpnia i ma rangę święta liturgicznego. Wydarzenie na Górze Przemienienia ważne było dla Piotra Jakuba i Jana, ale ważne jest i dzisiaj dla nas. Jezus chciał ich umocnić przed swoją bliską już męką. Przemienił się na oczach Apostołów, aby w dniach próby ich wiara nie zachwiała

się. Dokonał niesłychanej rzeczy: przywołał z Królestwa Niebieskiego Mojżesza i Eliasza. Apostołowie przekonali się, co znaczą słowa Jezusa, że „Bóg Abrahama, Izaaka i Jakuba jest Bogiem żywych i umarłych...” (Mt 22, 32). Jezus może odmienić nasz los. Jest niejako zapowiedzią życia przyszłego i wiecznej chwały wszystkich zbawionych. Przy końcu czasów wszystko zostanie przemienione,

aby powrócić do swojej pierwotnej doskonałości, którą zniszczył grzech pierworodny. Apostołowie po raz kolejny poznali Boską naturę Chrystusa, gdy przez chwilę pozwolił, by „zajaśniała jak słońce”, a oni zmuszeni byli zasłonić oczy niezdolne do oglądania chwały Bożej. Od dawna obecne jest w Kościele przekonanie, że gdy ktoś znajduje się w bardzo złej sytuacji powinien modlić się do Przemienienia Pańskiego o jej przemianę. To przekonanie wyrasta z wielkiej wiary, że co jest niemożliwe u ludzi, możliwe jest u Boga. Wpatrując się w przemienione oblicze Jezusa, starajmy się każdego dnia wybierać Go jako naszego jedyne Pana i Króla, by przemienił i uświęcił nasze serca, abyśmy mogli stać się do Niego podobni.

Violetta Lach

POD SKLEPIENIEM... NASZEJ ŚWIĄTYNI

Warto czasem do naszej świątyni wejść nie przez ewangeliczne „ucho igielne” lecz głównym wejściem. Stamtąd, po stosownym modlitewnym skupieniu, należnym temu miejscu, można dostojnie pójść dalej, do przodu, niemal jak po czerwonym dywanie. Czyniąc krótki „postój” pośrodku nawy głównej i podążając wzrokiem aż do sklepienia, dostrzeżemy unoszące się postacie czterech Ewangelistów. Jeden z nich to św. Jan. Jego rodzicami byli Zebedeusz i Salome. Miał brata Jakuba. Obaj byli rybakami i mieszkali w Galilei. Początkowo był uczniem Jana Chrzciciela, później stał się jednym z dwunastu Apostołów. Razem ze swoim bratem i św. Piotrem należał do grona najbliższych towarzyszy Jezusa. Uczestniczył

np. podczas przemienienia na Górze Tabor, wskrzeszenia córki Jaira i w czasie męki Chrystusa w Ogrójcu. Jako jedyny z grona Dwunastu stał pod krzyżem – fakt ten przedstawia ołtarz główny naszej świątyni. To wówczas przed śmiercią Jezus powierzył jego opiece swoją Matkę, czyniąc Ją jednocześnie Matką nas wszystkich, całego Kościoła. W Dziejach Apostolskich św. Jan występuje jako nieodłączny towarzysz podróży św. Piotra. Później udaje się jako misjonarz do Azji Mniejszej. Istnieją przesłanki mówiące o tym, że próbowano go otruci - podano mu kielich ze śmiertelną trucizną lecz Apostoł uczynił nad nim znak krzyża i zatrute wino mu nie zaszkodziło. Za apostolską działalność zostaje zesłany na wyspę Patmos. Stamtąd, według podania, uwalnia go cesarz Nerwa (96-98). Apostoł wraca do Efezu gdzie, jako jedyny z Apostołów, umiera śmiercią naturalną. Ma wówczas ok. 100 lat Tradycja chrześcijańska przypisuje mu autorstwo Ewangelii, Objawienia św. Jana (Apokalipsy) i trzech Listów Apostolskich. Św. Jan jest patronem Albanii i Azji Mniejszej, jak również m.in. aptekarzy, introligatorów, kopistów, kreślarzy, pisarzy oraz owczarzy, ślusarzy, teologów, uprawiających winorośl oraz wdów.

Małgorzata Lewandowska

ONA JEDNA część druga

motto:

Ty jesteś z obrazów Madonno, najpiękniejsza Panna
Ty jesteś kwietna, Ty jesteś przedziwna
pod zmierzch wieczorna jesteś, a rankiem zaranna
Ty jesteś wzniosła jak Góra Oliwna
Tyś Częstochowska i Tyś Ostrobramska

Tyś Kalwaryjska

Józef Andrzej Frasik
"Modlitwa najcicha"
"Dziewica Słowińska"
gospząca dwóch papieży.

Motto:2

Matko Najświętsza, Pani Kalwaryjska
wyprasza także i mnie siły ciała i ducha
abym wypełnił do końca misję, którą
mi zlecił Zmartwychwstały. Tobie
oddaje wszystkie owoce mego życia
i posługi, Tobie zawieram losy
Kościoła, Tobie polecam mój naród.
Jan Paweł II
Zawierzenie - Kalwaria Zebrzydowska
19.08.2002r.

Od Chrztu. Od samego początku
polskiej państwowości wielka jest pobożność

ludu naszego do Maryi. Świadczy o tym choćby wielość świątyń pod Jej wezwaniem. W XVII wieku wyrazem kultu Matki Bożej, było zawieszanie obrazów Madonny na przydrożnych drzewach, budowanie kapliczek na rozstajach dróg. Sobota była dniem Maryi. Zapalano w tedy przed Jej obrazem w domach lub w kościołach świece, śpiewano godzinki. Na głos kościelnego dzwonu w południe, odmawiano trzy razy Zdrowaś Maryjo. W domach przed ulubionym obrazem modlono się rano i wieczorem. Nie inaczej było we dworze pana Stanisława Paszkowskiego w Kopytówce. Oddajmy głos kronikarzowi. „Codziennie wczesnym rankiem, a powtórnie wieczorem o zachodzie słońca, gromadzili się w jednej z komnat dworskich pan i pani, ich dziatki, domownicy i czeladź dworska i tu przed starym obrazem wspólnie odprawiano modlitwy”. Trzeciego maja na obrazie Matki Bożej w domu Paszkowskich pojawiły się krwawe łyzy. Niezwłocznie sprowadzony z pobliskiej Marcyporeby proboszcz poprosił wrzuczonego dziedzica by obraz znalazł się w jego kościele. Pan Paszkowski wyruszył w drogę. Ale dziwna moc kazała mu iść lasami w innym kierunku, aż jego oczom ukazała się Kalwaria Zebrzydowska. Zrozumiał wtedy, że wolą Bożą jest aby wizerunek płaczącej Matki Bożej spoczął w tym sanktuarium.

Piątego maja 1641r. ojcowie Bernardyni otrzymali pod opiekę obraz Matki Bożej Płaczącej. Umieszczono go w zakrystii na polecenie Bp. Krakowskiego Jakuba Zadzika, do wyjaśnienia zjawiska krwawych łez. W 1656r. władze kościelne zezwoliły na jego publiczną cześć, zaś w roku 1667 przeniesiono ikonę do nowo pobudowanej kaplicy ufundowanej przez Mikołaja Zebrzydowskiego. Koronacji cudownego wizerunku w dniu 15.08.1887r. dokonał Albin Kard. Dunajewski w obecności biskupów: lwowskiego - Seweryna Morawskiego i ormiańskiego - Izaaka Isakowicza.

Złote korony ufundowali: dla Matki Bożej – wierni z diecezji krakowskiej, dla Dzieciątka Jezus - wierni ze Śląska Cieszyńskiego. Insygnia pobłogosławił papież Leon XIII.

Obraz namalowany jest w technice olejnej na grubym płótnie o wymiarach 80/58,5 cm i naklejony na deskę o wymiarach 92,2/70,5/4cm. Kolorystyka dzieła to brązy, które tworzą niemal całe tło, ciemny błękit, którym namalowany jest płaszcz Maryi oraz szarości i beże tkaniny Dzieciątka Jezus. Biel i róż rozjaśniają niektóre miejsca obrazu. Przedstawia Matkę Bożą z Dzieciątkiem na prawym ramieniu. Madonna ubrana jest w haftowaną drogocennymi kamieniami i perłami sukienkę. Wierni otaczają wizerunek Maryi szczególną czcią i miłością.

Pani Kalwaryjska gościła u siebie dwóch papieży. Dwukrotnie Jana Pawła II. W dniu 07.06.1979r. oraz 19.08.2002r. W stulecie koronacji obrazu 10.06.1987r. na Krakowskich Błoniach Jan Paweł II podarował Matce Bożej złotą różę. „Pragnę u stóp Matki Bożej Kalwaryjskiej złożyć papieską różę, jako wyraz wdzięczności za to, czym była i nie przestaje być w moim życiu”. 27 maja 2006 roku odwiedził M.B. Kalwaryjską i modlił się po polsku przed Jej cudownym wizerunkiem Benedykt XVI. „Idąc za przykładem Jana Pawła II, ja również zwracam się do was z serdeczną prośbą, abyście się modlili za mnie i za cały Kościół”. Na zakończenie swojej homilii powiedział spontanicznie po włosku: „chciałbym powiedzieć, że mam nadzieję podobnie jak Wasz arcybiskup Kardynał Stanisław, że już niedługo Opatrzność pozwoli nam cieszyć się z beatyfikacji naszego ukochanego papieża Jana Pawła II”.

„Tak Bóg wkroczył w dzieje naszego narodu poprzez Maryję” - Jan Paweł II.

Bolesław Wąsowski

REDEMPTORIS MATER- MATKA ODKUPICIELKA

Jest to szósta encyklika napisana przez Jana Pawła II. Jej ogłoszenie nastąpiło 25.03.1987r., zaś motywem powstania był zbliżający się jubileusz narodzin Jezusa, czyli rok 2000. Perspektywa tego wydarzenia skłoniła Papieża ku nowej refleksji nad Osobą Bożej Rodzicielki – jej odniesieniem do Chrystusa oraz rolą Przewodniczki i Pośredniczki Kościoła.

Część I dokumentu ukazuje Maryję jako „Pełną łaski”, posiadającą „jakby zacyzn świętości”, „napelnioną (...) wszelkim błogosławieństwem duchowym” (RM8), a przez to wybraną i przeznaczoną na Matkę Chrystusa. Ta, która uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane jej od Pana, otwartym sercem przyjęła wszystko, co Bóg zaplanował dla Niej i Syna. Uwierzyła - czyli „powierzyła siebie” Bogu we wszystkim. Ten akt zawierzenia porównywany jest - jak wspomina Papież - do postawy Abrahama, który zapoczątkował Stare Przymierze. Wiara Maryi przy zwiastowaniu dała początek Nowemu Przymierzu, Ewangelii. (por.RM14).

W części II Papież przedstawia nam Maryję, jako „<błogosławioną, która uwierzyła>: uwierzyła pierwsza” (RM26). Która, jako wyjątkowy świadek tajemnicy Chrystusa, obecna jest wraz z Apostołami podczas narodzin Kościoła w dniu Zesłania Ducha Św.

Widzimy tu również troskę o zjednoczenie wszystkich chrześcijan. Jan Paweł II mówi nawet, iż jest to <nagląca> potrzeba, dzięki której Kościół zacząłby na nowo oddychać w pełni „obydwoma płucami”: chodzi o Wschód i Zachód. Wskazuje na punkty styczne, które pozwalają patrzeć na Maryję „jako na naszą wspólną Matkę, która modli się o jedność rodziny Bożej” (RM30).

Trzecia część encykliki ukazuje macierzyńskie pośrednictwo Maryi. Kościół wyraża wiarę w tę prawdę, nazywając Matkę Bożą: „Orędowniczką, Wspomożycielską, Pomocnicą, Pośredniczką”. Ojciec Św. przypominając nauczanie Soboru Watykańskiego II podkreśla, iż pośrednictwo Maryi jest „ciągłe i trwałe”: „...wzięta do nieba, nie zaprzestaje tego zbawczego zadania, lecz poprzez wielorakie swoje wstawiennictwo zjednuje nam dary zbawienia wiecznego” (RM40).

W końcowej części encykliki Jan Paweł II wyraża pragnienie, aby każda kobieta, spoglądając na Maryję, odkrywała w Niej sekret godnego przeżywania swej kobiecości i prawdziwego realizowania siebie oraz by Matka Boża stała się „Wspomożycielską ludu chrześcijańskiego w nieustannej walce dobra ze złem, aby nie <upaść>, a w razie upadku, aby <powstać>”(RM52).

Małgorzata Lewandowska

BYŁO SOBIE ŻYCIE

Kiedy już cały Wszechświat został stworzony zgodnie z wielkim planem naszego Stwórcy, okazało się, że wspaniałe gwiazdne olbrzymy nie są najlepszym miejscem do powstania życia. Nawet na naszej ukochanej Ziemi 4,5 miliarda lat temu panowała atmosfera beztlenowa, w której żyły tylko proste organizmy jednokomórkowe jak bakterie. Dopiero w wyniku fotosyntezy, która stworzyła sprzyjające warunki do życia nastąpił rozwój świata roślin i zwierząt. Około 542 milionów lat temu nastąpiło wydarzenie, które odmieniło naszą planetę – eksplozja kambryjska. Do tej pory żyły tylko proste organizmy jednokomórkowe a tu nagle pojawiła się ogromna liczba różnych złożonych organizmów wielokomórkowych, przodkowie dzisiejszych słoni, owiec czy jaskółek. Naukowcy – ewolucjoniści głowią się nad tym, jak wyjaśnić ten fakt, który kładzie na kolana teorię Darwina, a my znamy na to prostą odpowiedź !Otwieramy Księgę Rodzaju i ... :

„Niech zaroią się wody od roju istot żywych, a ptactwo niechaj lata nad ziemią, pod sklepieniem nieba. Tak stworzył Bóg wielkie potwory morskie i wszelkiego rodzaju pływające istoty żywe, którymi zaroiły się wody, oraz wszelkie ptactwo skrzydlate...”.(Księga Rodzaju 1: 20-22)

Czytając te słowa, aż się nie chce wierzyć, że napisano je trzy tysiące lat temu. Przecież dopiero w ubiegłym wieku oficjalna nauka potwierdziła fakt, że życie wyszło z wody i to właśnie środowisko wodne było kolebką życia na naszej planecie. Gdy wybuchały wulkany, gdy uderzały w naszą planetę komety i meteoryty, to właśnie oceany były bezpiecznym schronieniem dla życia. Tam przecież przetrwały „wielkie potwory morskie” takie jak plezjozaury, a na oceanicznym niebie królowały pterozaurowo rozpiętości skrzydeł 12 metrów (większej niż myśliwiec F-16). Po prostu park jurajski w całej swej okazałości. Dopiero wielkie wymieranie pod koniec okresu kredy, około 65 milionów lat temu położyło kres ich królestwu. Kiedy minęło symboliczne południe piątego dnia stworzenia, życie opuściło wody płodowe oceanów i przeniosło się na lądy Gondwany. Najciekawszy jest w tej ewolucji fakt, że ziemię skolonizowały ssaki, których obecnie występuje 5500 gatunków! Nie wielkie gady, nie milion gatunków owadów, ani 10 tysięcy gatunków ptaków ale mała grupa, którą tworzą głównie gryzonie, nietoperze i torbacze opanowała nowy świat. I w ten oto sposób nastąpiła era ssaków.

Jarosław Bień

W SŁUŻBIE INNYM

Świetlica opiekuńczo – wychowawczej, działającej przy Parafii Matki Boskiej Dobrej Rady jest prowadzona przez Księdza Proboszcza Andrzeja Blewińskiego przy współpracy z Parafialnym Oddziałem Akcji Katolickiej i jej sympatykami. W ramach jej działalności ponad 50 wolontariuszy udziela pomocy dzieciom. Pomagają bezinteresownie, bo głęboko wierzą, że miłość się mnoży, kiedy się nią dzielimy. I że człowiek ma tyle z życia, ile potrafi innym dać.

Ojciec Święty Jan Paweł II podkreślił, iż najgłębszą motywacją dla wolontaryjnej służby jest miłość do drugiego człowieka, którą znajduje swe źródło w miłości Chrystusa do wszystkich, a szczególnie do słabych, pokrzywdzonych przez los. Traktował On wolontariat jako swoisty fenomen naszych czasów.

Przeciwstawiając się egoizmowi, przemocy w obecnym świecie, staje się antidotum na kryzys wartości. Chrześcijański wolontariat jest świadectwem miłości, bohaterstwa wierności Ewangelii i jako taki ma wpływ na przyszłość ludzkości. Jan Paweł II często przypominał, że poprzez otwartość woli i serca na rzecz dobra wspólnego, służba wolontariacką pomaga odnaleźć sens życia, przywraca wartość rodziny, wspólnoty, pracy na rzecz rozwoju, sprawiedliwości społecznej i pokoju.

Wolontariuszami w świetlicy są między innymi nauczyciele, a także studenci uczelni wyższych (Kolegium Nauczycielskiego w Zgierzu, Uniwersytetu Łódzkiego, Uniwersytet Medyczny, Kolegium Pracowników Służb Społecznych). W roku szkolnym 2010/2011 wśród najbardziej zaangażowanych wolontariuszy byli: s. Danuta Duniec, Maria Stawska, Barbara Jurkowska, Maria Rogala, Agnieszka Kaczmarek, Jadwiga Lewandowska, Irena Wołoszyńska, Felicja Kowalska, Ewelina Podciechowska, Janina Mikołajczyk, Małgorzata Szewczyńska, Grażyna Koralewska, Marianna Strugińska – Felczyńska, Daria Łabsz, Joanna Kisiel, Martyna Żalczyńska, Agnieszka Wieczorek, Katarzyna Wieczorek, a także Daria Banachowska, Rafał Dudkiewicz, Natalia Szymańska, Aneta Wojtczak, Katarzyna Grzegorzewska, Marlena Rosiak, Mirella Łatka, Małgorzata Wieczorek, Hanna Florczak, Zofia Kosmowska oraz Wiesława Terentiuk.

Nasi wolontariusze objęli opieką i pomocą ponad 100 dzieci, uczęszczających na świetlicę. Są to dzieci ze Zgierza i okolic w wieku przedszkolnym oraz młodzież ze szkoły podstawowej, gimnazjum i szkół ponadgimnazjalnych.

Za każdym razem wolontariusze wspierali podopiecznych w różnych aspektach życia. Udzielali bezpłatnych korepetycji z przedmiotów: matematyki, chemii, języka polskiego, języka angielskiego, fizyki, historii, języka niemieckiego, geografii, biologii. W ciągu roku nauczycieli udzieliли 912 razy bezpłatnych korepetycji, co wiąże się z rozwiązaniem około 3000 problemów. Prowadzili koła zainteresowań: informatyczne, plastyczne, taneczne, teatralne. Wspierali również rodziców, poprzez udzielanie nieodpłatnej pomocy w zakresie porad: prawnych (Zofia Rożniata, Tomasz Kucharski, Lilianna Felczyńska-Fiks), logopedycznych (Małgorzata Szewczyńska), kuratora zawodowego (Grażyna Korolewska), psychologa rodzinnego.

Nasze działania wychowawcze wspierali również pracownicy policji ze Zgierza, którzy dla naszych podopiecznych w świetlicy zrealizowali projekt "Stop Agresji" wspólnie ze studentami Kolegium Pracowników Służb Społecznych.

Jednak podejmowane działania, nie byłyby możliwe dzięki wsparciu i zaangażowaniu ks. Proboszcza, który ponosi koszty związane z utrzymaniem Domu Parafialnego, a także otacza nas swoją życzliwością, wspiera dobrym słowem, radą i modlitwą.

Nasi wolontariusze również włączają się w życie wspólnoty parafialnej. Wśród podjętych przez nich działań możemy wymienić:

✓ Ustalanie harmonogramu przyjęcia

w rodzinach Obrazu Matki Boskiej Jasnogórskiej. Nad prawidłową organizacją ks. Proboszcza wspiera od samego początku pani Hanna Wójcik.

- ✓ Współudział w redagowaniu gazety parafialnej „Dobra Rada” oraz jej dystrybucji. Miesięcznie wydawanych jest około 500 egzemplarzy.
- ✓ Włączenie się w przygotowywanie zabawy choinkowej dla wszystkich podopiecznych świetlicy, wigilii dla samotnych, spotkania dla emerytów połączonego z zabawami.
- ✓ Współudział w organizacji i prowadzeniu półkolonii.

Na przedwakacyjnym spotkaniu członków Akcji Katolickiej Prezes stowarzyszenia przedstawiła sprawozdanie z rocznej działalności, a także skierowała do uczestników

spotkania słowa wdzięczności za całoroczną współpracę i tym samym zachęcając do dalszych wspólnych podejmowanych działań na rzecz dzieci i wspólnoty Kościoła.

Składając podziękowania nie może zabraknąć słów wdzięczności dla katechetów, którzy zaangażowali się w tworzenie gazety parafialnej: Małgorzata Lewandowska, Viola Lach, Krzysztofa Polczyńska, Sławomir Bartczak, Igor Krawczyk.

Wyrazy wdzięczności kierujemy również do innych osób, które wspierają podejmowane działania, pisząc artykuły do gazety parafialnej: Jarosław Bień, Przemysław Chrabałowski, Katarzyna Wieczorek, Bolesław Wąsowski, Agnieszka Gajek. Statystykę z ksiąg parafialnych prowadzi Katarzyna Dąbrowska. Niezawodnym naszym dystrybutorem jest Marek Cyłke oraz przedstawiciele innych organizacji. Dziękujemy ks. Marcinowi za wsparcie merytoryczne i opiekę duchową oraz księdzu proboszczowi Andrzejowi Blewińskiemu za troskę o rozwój prasy parafialnej, działań

podejmowanych w świetlicy i podnoszenie standardów pracy dla wolontariuszy.

Obecnie w dawnym Domu Parafialnym prowadzone są remonty, które umożliwią zaadoptowanie pomieszczeń na potrzeby świetlicy. Zapraszamy ludzi dobrej woli do wsparcia naszych działań. Numer konta stowarzyszenia: Bank Spółdzielczy w Zgierzu, nr konta: 34 8783 0004 0015 8932 2000 0001. Dziękujemy za wszelką pomoc.

Marianna Strugińska – Felczyńska
Prezes Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej

RADUJE SIĘ DUSZA MA...

W niedzielę 12 czerwca, już po raz trzeci w naszej parafii odbył się Rodzinny Festyn Parafialny.

Oficjalne rozpoczęcie miało miejsce o godz. 14:00, ale pomimo tego znacznie wcześniej stanowisko z ciastami było oblegane przez tłumy parafian, którzy chcieli wesprzeć całe to dzieło, a także skosztować przepysznych wypieków. Nie zabrakło także innych ciekawych stoisk m.in. loterii fantowej, w której główną

nagrodą był skuter, dmuchany zamek, strzelnica, zabawy i zawody organizowane przez harcerzy oraz coś dla ciała czyli kiełbaski i napoje.

Jako pierwszy na scenie zaprezentował się nam Zespół Pieśni i Tańca Boruta, który zawsze zaskakuje nie tylko barwnymi

strojami, ale także oryginalnością polskiego folkloru. Po skocznym występie zgierzan na scenie zagościła Estradowa Orkiestra Miasta i Gminy Stryków wraz z solistami pod batutą prof. Zbigniewa Młynarskiego. Schola dziecięca „Melodyjki” bardzo miło zaskoczyła wszystkich swoim ciekawym repertuarem oraz zielonymi koszulkami. Wśród wielu rozrywek znalazł się również czas na coś co może uratować ludzkie życie. Ratownicy zapoznali wszystkich obecnych ze schematem działania podczas nagłego zatrzymania akcji serca. Dzięki temu może, któryś z parafian będzie potrafił udzielić pierwszej pomocy i uratuje ludzkie życie. Po raz pierwszy na scenie wystąpił zespół

młodzieżowy „Majdolina”, który tworzą oazowej oraz 3 chłopaków, którzy

dziewczyny ze scholii zajmują się stroną instrumentalną. Nazwa, o którą wiele osób pyta, jest ukłonem całego zespołu w stronę ks. Marcina, który poświęca bardzo dużo swojego cennego czasu młodzieży. Po tych atrakcjach nadszedł czas na

modlitwę. Wspólne nabożeństwo czerwcowe oraz Eucharystia umocniły nas jako wspólnotę parafialną.

Mimo wszystko największym zainteresowaniem cieszył się zespół M4. Niestety w tym roku tylko M3. „Jeden, który w miarę umie śpiewać” skromnie stwierdził ks. Marcin „Drugi, który w miarę umie grać na gitarze, a trzeci, który w miarę wygląda”.

A może ten tłum się zgromadził dlatego, że zaraz po występie księży na scenę wkroczył ks. Proboszcz w masce Zorro i rozpoczął losowanie nagrody głównej czyli skutera

ufundowanego przez BANK ZACHODNI WBK S.A. Emocje rosły. Kto będzie szczęśliwym posiadaczem wygranego losu? Ksiądz Proboszcz trzymał nas wszystkich w napięciu do ostatniej chwili. Posiadaczem głównej wygranej okazała się Pani, która bardzo była zaskoczona ze swojej wygranej.

Na zakończenie festynu wystąpił zespół NAIM, na którym pozostali już tylko najwytrwalsi. Mimo nie wielkiej ilości osób wszyscy się bardzo dobrze bawili. Nie zabrakło oczywiście tańców pod sceną, którymi mogliśmy wielbić Pana. I na tym się skończył cały ten dzień radości. Następny festyn już za rok. Cały dochód z festynu jest przeznaczony na dofinansowanie wyjazdów wakacyjnych dzieci i młodzieży.

Bardzo serdecznie dziękujemy ks. Proboszczowi i wikariuszom za to co robią dla naszej parafii. Szczególne podziękowania kierujemy do ks. Marcina, który jest inicjatorem tego przedsięwzięcia, a także wszystkim innym, którzy pomogli w zorganizowaniu festynu.

Joanna Kisiel

Z ŻYCIA PARAFII

Odeszli do wieczności:

Krystyna Kralkowska (ur.1930)
Urszula Skowrońska (ur.1937)
Stanisław Adamczewski (ur.1950)
Kazimierz Mętlewicz (ur.1925)
Krystyna Szaławiga (ur.1948)
Wojciech Izydorczyk(ur.1962)
Łukasz Płachciński (ur.1979)
Marianna Jurek (ur.1922)
Wanda Piątkowska (ur.1932)
Jadwiga Brylska (ur.1925)
Jan Chyliński (ur.1941)
Wiesław Świątkiewicz (ur.1927)
Lucyna Raze (ur.1927)
Maria Stolarczyk (ur.1925)
Tadeusz Gieryng (ur.1954)
Halina Kurczewska (ur.1922)

Poprzez Sakrament Chrztu Świętego do wspólnoty chrześcijańskiej włączeni zostali:

Kinga Mikosińska
Igor Ignacy Kosiński
Igor Ksawery Szumski
Zuzanna Żabicka
Lena Wieczorek
Gabriel Kamil Gapiński
Roksana Ibrahim
Michał Aleksander Matyja
Kornelia Marianna Patora
Marcel Kruszyński
Zofia Bajerska

Związek małżeński zawarli:

Marietta Kubczak i Krystian Śmiałek
Magdalena Michalska i Mariusz Wieczorek
Katarzyna Kubicka i Kamil Gapiński
Marlena Przybylska i Łukasz Wasilewski
Kamila Ochej i Andrzej Wiśniewski
Paulina Szalejka i Bogumił Rembek
Beata Matych –Avoyan i Havik Avoyan

Na podstawie ksiąg parafialnych opracowała **Katarzyna Dąbrowska**

Kancelaria Parafialna czynna codziennie od poniedziałku do piątku w godz. 9:00– 11:00 oraz 15:00– 16:30.

Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, ul. M. Skłodowskiej– Curie 3

Ks. Kan. dr Andrzej Blewiński – proboszcz parafii

Opiekun duchowy i merytoryczny: Ks. Marcin Majda. Aktualny numer gazety sprawdził: Ks. Piotr Skura

Adres e-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

Numer konta Parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu: 36 8783 0004 0015 6097 2000 0001

Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.

Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: Marianna Strugińska - Felczyńska, Agnieszka Wieczorek, Agnieszka Gajek, Małgorzata Lewandowska, Violetta Lach, Przemysław Chrabąłowski, Jarosław Bień, Katarzyna Dąbrowska, Bolesław Wąsowski.

Dystrybutor: Marek Cykle z rodziną.

Drukarnia, Wydawnictwo Muzyczne i Poligraficzne
ul. Wersalska 54, 91-212 Łódź, merakel@kel.com.pl